

A taszári múzeumok rövid története

Az első, akkor még csapattörténeti emlékszobának nevezett változat a volt híradó zászlóalj épületében, (22) a '60-as években volt látható – csak belső használatra. Összeállítói Vígh Antal néhai alezredes, Pámel Gyula őrnagy és Varjú Péter néhai főtörzsőrmester. A háttérben látható festmény Bársony Zoltán alkotása, jelenleg az Önkormányzat lépcsőházát díszíti. A jellegzetes csillárt még sikerült megtalálni, ám az emlékműnek nyoma veszett.

Később a csapatművelődési otthonban („Gagarin ...”) rendezték be. „Csapatmúzeum”-ként funkcionált, és a '70-es évek elejétől kevés kiválasztott külső látogató is láthatta. Később általános és középiskolások, Somogy Megye fiataljai számára mindig nyitva álló, a honvédelmi nevelés érdekében bármikor felhasználható helyi intézményként működött az un. rendszerváltásig. 1989-ben a honvédelmi miniszter parancsára valamennyi csapatmúzeumot bezáratták.

Következő helye az akkor új Oktatási Centrum (33) földszintje lett, a csapatrepülők kiállítását is bemutatva. A 101. felderítő század saját emlékszobát hozott létre, melynek megmaradt

anyaga a később a két katonai szervezet egyesülése után az un. „ezred” tárlatába került beillesztésre.

Itt már akár külföldiek is megnézhatték.

Az átköltöztetés és az un. „csapat emlékszoba” létrehozása külön engedélyezés után történhetett. Ennek része volt, hogy az akkor mintának kinevezett Flottilla emlékszobát kellett alapul venni. Varga Géza hadtörténész alezredes baráti segítségével, pápai minta szerint született meg az új formátumú feldolgozás, amely az időközben írásba foglalt csapattörténetre alapult. Ugyanakkor a közreműködők kezdeményezték a Rádiótechnikai Zászlóalj történeti emlékeinek az emlékszoba anyagába történő beépítését, amelyet Tóth György alezredes, zászlóaljparancsnok köszönettel vett, és jelentős mennyiségű tárgyi eszközt átadott az építőknek. (Tell György százados és Kontsagh Sándor zászlós volt a fő kivitelező.) Az emlékszoba kialakításával egyidejűleg született meg a technikai emlékpark gondolata, amelynek engedélyezési eljárását követően a kivitelezést Majoros József néhai mk. alezredes és közvetlen munkatársai, valamint a Javító osztály kiváló szakemberei végezték.

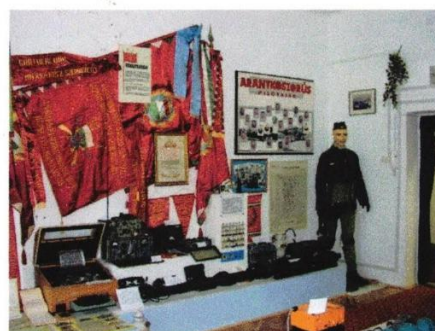
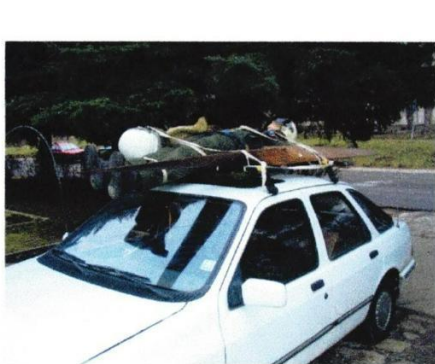
Az amerikai erők bevonulása miatt az épületet teljesen ki kellett üríteni, így 1995-től közel két évig ládákból kapott helyet a teljes anyag az akkori „M”-raktárban. (Azóta már lebontották azt is.)

A Honvédség megalakulásának százötvenedik évfordulójára a veterán repülők lelkes közreműködésével nyílt meg megújult formában 1998-ban, ezúttal a régi hajózó tanterem (28) földszintjén. Bejelentés alapján már csoportok is megcsodálhatták a jelentősen kibővített kiállítást.

Az alakulat végleges bezárását követően 2006 elején Kontsagh Sándor szinte egyedül „menekítette” ki az anyagot a Helyőrségi Művelődési Otthon (volt Tiszti Klub) emeletére. Itt méltó formában emléket állítva az alakulat múltjának, sokak örömére már szabadon látogatható volt a kiállítás.

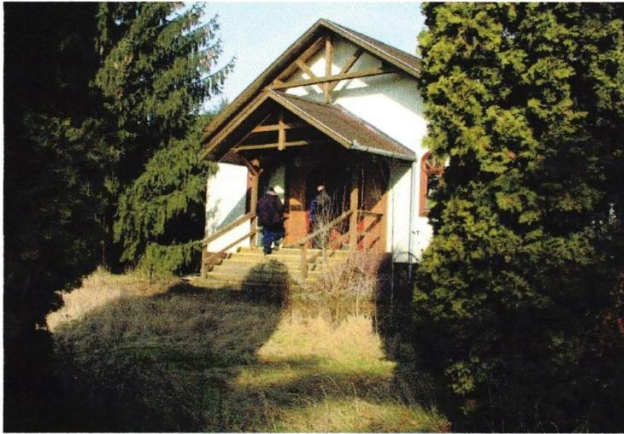
2007 őszétől a helyi Önkormányzat döntése alapján haladéktalanul és kímélet nélkül, ismét méltatlan körülmények közt, papírdobozokba zsúfolva tárolták az anyagot az épület romos konyhájában.

Ennek tervezett felújítása miatt 2009 februárjában ismét, kissé elhamarkodott költöztetésre került sor. Ezúttal az immár önkormányzati tulajdonba került laktanya volt elhelyezési épülete (29 „Sprint”) az átmeneti, ám siralmas cél.

2009 elején a tulajdonos Hadtudományi Intézet, látva a kiállított repülőgépek és a múzeumi tárgyak áldatlan állapotát, azok elszállítása mellett döntött. Lakossági és civil szervezetek kezdeményezésére műtárgybérleti szerződés keretében az intézkedést megváltoztatták. /Koppány Zoltán -volt- képviselő-testületi tag javaslatára jött szóba a templom./

Az idei év februárjának elején egy lelkes csoport bejárta a laktanya szóba jöhető épületeit, megfelelő helyet keresve a múzeumnak. Elsődleges szempontként a lehető legkevesebb ráfordításra tekintettel a volt amerikai templom mellett döntöttek.

A repülőgépek környezetének rendezése és a gépek megtisztítása haladéktalanul megkezdődött.

Megfelelő vállalkozó hiányában a múzeum újbóli összeállítása csak július 17-én indult, némi küzdelem után ismét Kontsagh Sándor kíméletlen tempót diktáló, ám kreatív vezetése alatt.

A munka a padlóig lepusztítva maradt egykori gyülekezeti teremben kezdődött. Miután Karancz Jánosnak (véletlenül?) sikerült villanyt csiholnia, szinte minden akadály elhárult az érdemi folytatás elől.

Az épület biztosításán kívül a helyi önkormányzat az anyagi és személyi biztosítás jelentős részét vállalta. Ezen kívül az egész folyamat a Magyar Veterán Repülő Egyesület Somogy megyei Szervezete elvi gondnokságával, Hamvai Gyula vállalkozó, a „Corvin” Alapítvány és a „Taszárért” Közalapítvány pénzbeli hozzájárulásával zajlott. A kevés számú, ám annál lelkesebb segítőknek is köszönhetően (mintegy kétezer munkaóra a legnagyobb hőségben...) mindez – beleértve azt is, hogy Lendvai Miklós a kiállított MIG-15-öt újra festette – nem teljesen merítette ki a 300 ezer forintos előirányzatot.

Már az építés kezdetétől nagy érdeklődés kísérte a munkálatokat. Sajnos többnyire csak az ország, de mondhatni a világ távolabbi területeiről jöttek látogatók.

Meglepődve, ám nagy megleléssel szemlélte meg a folyamatban levő rendezést munkatársaival a Honvéd Vezérkar főnöke.

A látogatás eredménye, hogy tevőleges támogatást ígért. (Első eredményként – igaz, a hőség elmúltával, ám a hideg előtt – térítésmentesen megjavíttatta a klímaberendezést.)

További terve a korhadt falépcsők cseréjének és az épület külső állagmegóvó festésének támogatása.

A fentebb jelzett tempónak köszönhetően kerülhetett sor a falunapon, augusztus 29-én az első nyilvános közönséglátogatásra. A megnyitót megtisztelte jelenlétével Kolber István volt miniszter, Kaposvár és környéke országgyűlési képviselője.

